

желѣзарския занаятъ, премѣстилъ се въ близкия градецъ Локль и се заловилъ да прави джебни часовници.

Въ онова време било обичай всѣки занаятчия да пази въ тайна изкуството на своя занаятъ. Но Ришаръ ималъ добро сърце. Той опжтвалъ, показвалъ, насърчавалъ всѣки, който искалъ да изучи тази сложна но интересна работа. А такива желаючи имало много.

Локль е градецъ въ планината Юра, която се простира край западната граница на Швейцария. Презъ дългата, 5-месечна зима високитѣ долини въ Юрската планина сж покрити съ снѣгъ и населението е свободно отъ земледѣлска работа. Грижата за добитѣка и дребнитѣ домашни работи не отнематъ много време. Какво да се прави презъ свободнитѣ часове? Мнозина земледѣлци, овчари станали ученици на Ришара и числото имъ всѣка година растѣло. Когато Ришаръ умиралъ, въ града Локль и околнитѣ села имало вече около 500 души часовникари.

Като предавалъ новото искусство на своитѣ ученици, Ришаръ имъ поржчвалъ да не затварятъ вратитѣ на своитѣ работилници за онѣзи, които желаятъ да се учатъ.

Посѣянитѣ отъ „първия майсторъ и учителъ“ семена паднали на добра почва.

Благодарение на него, сега този кжтъ на Швейцария е почти най-богатия. Той е центъръ на часовникарската индустрия. Днесъ въ Швейцария се занимаватъ съ часовникарство повече отъ 50,000 души. Около 15,000 работятъ у дома си, по поржчка на голѣмитѣ фабрики, а останалитѣ работятъ въ самитѣ фабрики. Има фабрики, които произвеждатъ дневно по 500—600 часовника.